[2018] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 963

ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਦ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਰਜ਼ੀਆ ਖਾਨਮ (ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 10379 ਆਫ 2018)

10 ਅਕਤੂਬਰ, 2018

[ਆਰ. ਬਾਨੂਮਥੀ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ 10.05.2012 ਦੇ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ - ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 06.05.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 06.05.2013 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਗਲਤ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 11.10.2011 ਅਤੇ 14.10.2011 ਦੀਆਂ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 11.10.2011 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ - ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

1.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 06.05.2013 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 10.05.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਗਲਤ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 11.10.2011 ਅਤੇ 14.10.2011 ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 11.10.2011 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। 11.10.2011 ਨੂੰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 14.10.2011 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਮੁਦਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14.10.2011 ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ 18.10.2011 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18.10.2011 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਮੁਦਾਇਕ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਇਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ 10.05.2012 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ

ਫੈਸਲਾ ਇੱਕਪਾਸੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10.05.2012 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਇਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 15, 16] [968-ਜੀ- ਐੱਚ; 969- ਏ-ਬੀ, ਐਫ-ਜੀ]

1.2 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 23.11.2012 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ (ਇਤਰਾਜ਼ ਪੱਤਰ ਨੰ.23 ਸੀ 2) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 10.05.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 23.11.2012 ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ 06.05.2013 ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। [ਪੈਰਾ 17] [970- ਈ-ਜੀ]

1.3 ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਗੰਗਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [971-ਸੀ-ਈ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10379।

2015 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 819 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 15.10.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਯਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡੀ. ਵੀ. ਸਿੰਘ, ਮੈਸਰਜ਼। ਅਨੁਰਾਧਾ ਐਂਡ ਐਸੋਸੀਏਟਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਯੂ.ਕੇ. ਉਨਿਆਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਗਰਗ, ਧਨੰਜੈ ਗਰਗ, ਦੀਪਕ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਪੀ.ਵੀ. ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਜਵਾਬਦੇਹਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ.ਬਾਨੂਮਥੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 15.10.2015 ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਸਥਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ 2015 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 819 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲੀ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 349 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਰਜ਼ੀਆ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ 17.02.1979 ਅਤੇ 17.05.1979 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ 1979 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 591 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਰਜ਼ੀਆ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਨੇ 17.02.1979 ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬੈਨਾਮਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ 17.05.1979 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4-ਮਹੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਹਦੀਸੁੰਨੀਸਾ ਨੇ 27.02.1979 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਨਾਦਵਾ ਖਾਸ ਅਤੇ ਰੇਵਰੀ ਡੀਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 27.02.1979 ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਰਜ਼ੀਆ ਖਾਨਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿਬਾਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

4. ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 591 ਆਫ਼ 1979 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 16.04.1981 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3-ਮੁਹੰਮਦ ਆਸਿਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3-ਮੁਹੰਮਦ ਆਸਿਦ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.11.1985 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ 50/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ 03.01.1986 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

6. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਰਜ਼ੀਆ ਖਾਨਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1985 ਦੀ 1985 ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19550 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 20.02.1985 ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ

ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 16.04.1981 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 20.02.2001 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 20.02.1985 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. 30.05.2011 ਦੀ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰ. 19550 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 20.02.2001 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ 30.05.2011 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ 04.03.2011 ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਮਾਣਯੋਗ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ 30.05.2011 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਦਲੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੰਬਰ 113 ਕੇ 2, 114ਜੀ2, 115ਜੀ2, 116ਜੀ2 ਅਤੇ 117ਜੀ1 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

8. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ 14.10.2011 ਦੀ ਮਿਤੀ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ 14.10.2011 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 18.10.2011 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 10.05.2012 ਨੂੰ ਇੱਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਦ ਨੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ 349 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 131 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 10.05.2012 ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ 06.05.2013 ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਘੋਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 10.05.2012 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 10.05.2013 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ 18.05.2013 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 22.05.2013 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 349 ਦਿਨ ਦੇਰੀ ਹੋਈ।

10. ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 05.08.2015 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ

ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਜ਼ੀਆ ਖਾਨਮ (ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ [ਆਰ. ਬਾਨੂਮਥੀ, ਜੇ.]

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 10.05.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੌਕਸ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 14.10.2011 ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 14.10.2011 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁੱਦਈਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 18.10.2011 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19550 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2015 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 819 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ।

11. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਯਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਯੂ.ਕੇ. ਉਨਿਆਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

12. ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 4-ਸੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1-ਸਾਹਿਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 10.05.2012 ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 591 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ 06.05.2013 ਨੂੰ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਤਹਿਸੀਲ ਘੋਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 06.05.2013 ਨੂੰ, ਉਹ ਘੋਸੀ ਤੋਂ ਲਖਨਊ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 09.05.2013 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ 18.05.2013 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 22.05.2013 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 349 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ।

13. ਅਰਜ਼ੀ 4-ਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਲਾ 03.05.2013 ਤੋਂ 09.05.2013 ਤੱਕ ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਘੋਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੌ ਦੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 06.05.2013 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲ ਘੋਸੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

14. ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 4- ਸੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 03.05.2013 ਤੋਂ 09.05.2013 ਤੱਕ ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੈਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਹਿਦ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 11.04.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰਾ (6) ਅਤੇ (7) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੈ।" ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਲਾ 03.05.2013 ਤੋਂ 09.05.2013 ਤੱਕ ਲਖਨਊ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 06.05.2013 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 10.05.2012 ਦੇ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ, ਗਲਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ 11.10.2011 ਅਤੇ 14.10.2011 ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 11.10.2011 ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19550 (20.02.2001) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 11.10.2011 ਨੂੰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰ.2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ:-

"11.10.2011 ਦਾ ਆਰਡਰ

.....

ਮਸਲਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ

ਅੱਜ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰ.2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰ.2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - "ਕੀ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?" ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ "ਕੀ ਮੁੱਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਘਾਟ ਹੈ?" -

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਜਾਪ ਸਕੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਘਾਟ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰ.2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ 14.10.2011 ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 14.10.2011 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 14.10.2011 ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ 18.10.2011 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18.10.2011 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਮੁਦਈ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ

ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਲੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ 10.05.2012 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕਪਾਸੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 10.05.2012 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਕੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ:-

"ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 17 ਏ 1 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, 09.11.2011 ਨੂੰ, ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਪੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਸਰਾਜ ਅਹਿਮਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਫਿਰੋਜ਼ ਆਲਮ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਸਲਾਊਦੀਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 120 ਏ 2, 128 ਏ 2 ਅਤੇ 129 ਏ 2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇ....."

16. ਮਿਤੀ 17 ਏ 1 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11.10.2011 ਅਤੇ 18.10.2011 ਅਤੇ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸੁਣਵਾਈਆਂ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸਿੱਟੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 591 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19550 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਾਲੇ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ।

17. ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 10.05.2012 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਫ 06.05.2013 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਗਲਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 23.11.2012 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ (ਇਤਰਾਜ਼ ਪੱਤਰ ਨੰ. 2302) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 10.05.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 591 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਾਰੇ 23.11.2012 ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਨੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਾਰੇ 06.05.2013 ਨੂੰ ਹੀ ਤਹਿਸੀਲ ਘੋਸੀ ਵਿਖੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ 10.05.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ 06.05.2013 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲ ਘੋਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੌ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਵੀ

ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1979 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 591 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ 16.04.1981 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1981 ਦੇ ਸੀਏ ਨੰਬਰ 395 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 14.11.1983 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29.11.1985 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, 1981 ਦੇ ਸੀਏ ਨੰਬਰ 395 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 16.04.1981 ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 50/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19550 ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 1979 ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕਪਾਸੜ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

19. ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1979 ਦੇ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 591 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ 1985 ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19550 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

20. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ